ANUL XII. No. 1429 — 4 PAGINI 3 LEI — Vineri 24 August 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Un imperativ: desființarea barajurilor

Suntem în preajma unui Consiliu Federal, care prezintă un interes fără precedent.

O serie întreagă de experiențe din ultima vreme, plus necesități cari s'au dovedit inexorabile, vor trebui să aducă modificări serioase în actuala legislație a footballului românesc.

Regulamentele trebuesc revăzute și complectate. O bună parte din ele nu se mai potrivesc timpurilor, iar altele devin din ce în ce mai inaplicabile din cauza necontenitei sporiri a numărului excepțiilor..

Sunt necesare reforme în mai toate domeniile. Principala însă și cea mai imperioasă va trebui să cuprindă mai multe texte ale regulamentului jocurilor de campionat.

Credem că trebuesc desființate matchuriie de baraj. *Adică: ascensiunea sau retrogradarea să se facă în mod automat.*

Formulând această necesitate, nu ne gândim la unele întâmplări recente. ci avem în vedere câteva argumente principiale.

Ce cerem noi ?

— Primul dintr'o clasă inferioară să ia loc ultimului din clasa superioară.

Să se renunțe deci la baraj.

Nimic nu e mai logic și mai sportiv.

O echipă muncește un an întreg și are un singur obiectiv : să ajungă în fruntea clasamentului. Cu toată concurența mai multor competitori, reușește să-și atingă ținta: primul loc. Nu i se permite însă ascensiunea într'o categorie superioară, fără să susțină un match de baraj. De cele mai multe ori, în baraj, lucrurile se petrec stereotip.

Echipa amenințată de retrogradare face un efort neașteptat și rar e bătută de echipa care aspiră la o categorie superioară.

Echipe cari fac eforturi un an întreg, cari se sbat, nu cruță nimic să ajungă la primul loc, pot avea o z proastă tocmai în cele 90 de minute de baraj, pot avea unul sau doi jucători indisponibili și deci să piardă dreptul de intrare într'o categorie superioară.

De altă parte o echipă care se află în ultimul loc, într'o categorie superioară, nu face nici un efort, nu se gândește să scape de «lanternă», știind că are barajul care îi economisește riscurile retrogradării.

Cu alte cuvinte, cel bun și merituos e pedepsit, în timp ce colacul de salvare — matchul de baraj este asigurat protagonistului mediocru, care nu face nimic ca să părăsească ultimul loc.

Iată ce se numește logică, dar mai ales sportivitate, în regulamentul nostru de campionat.

Afară de discuția făcută mai sus, argumente locale condamnă barajul. Atmosfera în care se joacă la noi aceste matchuri, pasiunile ce le deslănțuie, scandalurile și litigiile cari le provoacă, nu sunt oare capete de acuzare ?.

România a rămas între ultimele țări unde barajurile mai funcționează în organizarea și erarhizarea competițiilor. In Austria, Cehoslovacia, Ungaria, etc. barajurile nu există de mulți ani.

In Anglia, țara cu cea mai veche tradiție sportivă, unde footballul n'a părăsit hotarele sportivității, matchurile de baraj au fost desființate, pentrucă s'au arătat a fi un serios impediment în evoluția footballului.

România nu trebue să rămână în urma acestor țări, trebue să le copieze legislația sportivă și în Consiliul Federal dela 1 Septembrie să se desființeze matchurile de baraj.

Retrogradarea și ascensiunea dintr'o categorie în alta să se facă automat.

LIS

COTIDIANE

Tot dela «Tur» citire...

Eri, când toată redacția era bine dispusă și orice amintire a jalnicului «tur» se ștersese, când secretarul de redacție nu se mai aștepta să-i vie materie cu «turul», ne pomenim cu o scrisoare.

Odată plicul desfăcut, spre surpriza și consternarea generală, după câteva rânduri citite ne dăm imediat seama că iar e vorba despre «tur».

N'am citit mai departe, și curioși să vedem cine e tardivul nostru corespondent al «turului», ne-am aruncat ochii la sfârșitul scrisorii.

«Cu stimă, Ofelia Mihăilescu».

In primul moment am crezut că sub numele de Ofleia se ascunde vreun «turist» care înebunit de foame a început să facă pe fatalul Hamlet.

Dar, după ce am citit alte câteva rânduri, ne-am dat seama că d-ra Ofelia Mihăilescu nu glumește.

Poate să vadă oricine.

Stimate Domnule Director,

Vă trimit alăturata poezie și vă rog foarte mult s'o publicați în gazeta dv. Această poezie e făcută unui văr al meu care a plecat în turul României, dar care s'a întors după două zile, ca să vadă și el sosirea bulgarului, pe care nu l-ar fi putut vedea nicio dată, dacă mergea mai departe, deoarece la Arcul de Triumf era cu vreo trei kilometri în urmă. El e acel ca s'a împiedecat de cutia cu conserve. Incident ce l-a făcut să rămână cu un kilometru în urmă dela plecare. Acest văr al meu după un antrenament de două zile la Otopeni, avea pretenția să ia cel puțin două trei-etape. Dar soarta nemiloasă nu l-a ajutat să ajungă nici până la Ploești, și de acolo a trebuit să se agațe de un autobuz până la Buzău să-și ia hainele din mașina *oficialilor*... care mergeau fumând tacticoși fără să se gândească la bieții concurenți cărora țăranii le turnau fără milă, găleți cu apă în cap. Desgustat de asemenea tur bietul 107 (cum îi era numărul) s'a luat de mână cu un coleg de suferință (130) și s'au întors tot pe biciclete la București. Au făcut o zi și jumătate dela Buzău și au ajuns nemâncați și jupuiți de piele. Bietul băiat slăbise cu 7 kilograme. Acum cred că ați înțeles de ce i-am făcut poezia și vă rog din suflet s-o publicați. Poate așa îl voi lecui de asemenea ambiții.

Cu stimă
OFELIA MIHAILESCU

Vasăzică vărul d-șoarei Ofelia a acela care s'a împiedecat de cutia de conserve. Dar odată cu identificarea lui, a ieșit la iveală și nemaipomenita imprudență a acestui alergător — imprudență pe care a regretat-o amarnic — de a fi lăsat în drum conserve, ca apoi să se hrănească cu mere pădurețe.

Iar în ce privește speranța d-rei Ofelia că «poate așa îl voi lecui de asemenea ambiții» o rugăm să fie liniștită.

După informațiile noastre particulare suntem în măsură s'o asigurăm că vărul d-sale nu numai că s'a lecuit de circuite, dar după regimul suferit, a devenit inapt pentru astfel de probe. Și poate și pentru bicicletă.

P. S. — Regretăm că nu mai putem publica poezia d-rei Ofelia, deoarece redactorul nostru de această specialitate — dintr'o invidie explicabilă — a înghițit-o (poezia, nu domnișoara) și acum se simte destul de rău. Justiția imanentă.

Un antrenor englez la Venus

Dintr'o discuție pe care un redactor al nostru a avut-o aseară cu unul din membrii conducători ai clubului Venus, rezultă că «negrii» vor fi în curând antrenați de un renumit antrenor englez.

Tratativele sunt aproape de sfârșit și antrenorul englez va sosi peste puțin timp în Capitală.

Indiscreții

Amatorii... de dolari

In lumea tennisului. Intre profesioniști și amatori. Cochet în Orient. Cariera lui Perry. Rețete... Și sportul alb rentează...

Săptămâna trecută, aruncasem o privire pe paginile registrelor de contabilitate ale unui mare organizator de box și aflasem lucruri impresionante, în legătură cu sumele pe care practicanții cu noroc ai «nobilului sport» le încasează.

Și promisesem că vom continua.

Ne executăm.

De data aecasta, tennisul ne va furniza terenul.

AMATORI ȘI PROFESIONIȘTI

Poate, în prima clipă, ne veți pune o întrebare :

— Tennisul ?

Căci, din totodeauna, s'a căutat să se creeze leoenda că tennisul nu produce, că bieții jucători sunt niște martiri, flămânzi și neprihăniți, că oficialii și conducătorii își sacrifică timp și bani, pentru «mai binele» sportului.

Or, este neadevărat.

O eroare care a fost întreținută cu dibăcie, de către cei interesați, pentru a nu dispare o sursă de câștiguri comodă

Căci tennisul produce.

Produce mai mult decât alte sporturi pentrucă rețetele sunt mari și cheltuelile reduse.

Dar, dela început, să facem o diferențiare.

Aceea dintre amatori și profesioniști.

Ultimii îi scoatem din cadrul acestui articol. Sunt niște indivizi puțin interesanți, joacă tennis cu plată. Pun câte un afiș la intrarea terenurilor pe care le-au închiriat cu bani grei, specificând prețurile și garantând cinstea spectacolului. Apoi, urmează reprezentația. Cinstită. Fără mingi furate, fără finala fantomă, cari se anunță de trei ori, până se joacă odată și, bineînțeles, la aceste spectacole, publicul nu vine.

Publicului îi place să fie înșelat.

Se duce la «amatori»...

AMATORI DE DOLARI

La amatorii de dolari.

E inutil săse mai arunce praf în ochii lumii.

Nu există jucător de tennis internațional — prin internațional înțelegem acele specimene rare cari, în virtutea unei abilități mai mare sau mai mică de a mânui racheta, se plimbă 11 luni pe an, pe patru continente — care să nu fie profesionist.

Toate campionatele internaționale toate turneele de mare anvergură se organizează cu concursul acelorași vedete. Și prin același mijloc : bani.

Indiferent dacă lire, dolari, franci sau mărci.

Indiferent dacă în chip de cec sau sub formă de spese de drum, întreținere bancehte și... distracții.

TURNEUL LUI COCHET

Ni s'ar putea explica cu ce diferă de turneul *profesionist* al lui Tilden, călă-

PERRY

toria cu etape întreprinsă de Cochet. acum câțiva ani, când tocmai își adjudecase titlul de campion al lumii ?

Turneu de propagandă?

Sau turneu de refacere financiară ?

A plecat purul și imaculatul amator francez la drum greu și lung. Pe căldură. Prin țări depărtate, de care n'auzise decât de prin relatările de călătorie ale lui Montherlant. Cu trenul și căruța, cu mingile, racheta și titlul.

A jucat cu fel de fel. Cu campioni și cu începători. Cu tari și slabi. Cu amatori — poate din aceiași categorie — și cu «antrenori».

Nu l-a interesat țara. Orașul și mai puțin. Căci marele Cochet, campionul plecat să desvăluie lumii care urma să-l aștepte cu gura larg întredeschisă, misterele «artei» tennisului, fiu al Franței aliate și amice, n'a găsit el loc unde să joace în România decât... Oradia. Bucureștii nu-l interesau. Și cum îl înțelegem ! Oradia era aproape de Budapesta, alt popas al excursiei de «propagandă» din toiul verii. Costă trenul puțin sendwich-urile dela bufetul gării erau eftine și... «restul» dela «spesele de deplasare» acceptabil.

S'a întors în Franța, cu medalii și... glorie. A publicat, dacă nu mă înșel, și câteva articole, într'unul din ele exprimându-și indignarea că prăpăditele de țări de prin Orient au valute atât de depreciate.

Și, mai târziu în toamnă, și-a ridicat și-o casă, la Lyon.

Binefnțeles, în stima concetățenilor. Și pe terenul oferit de d. Herriot, ca mișcător omagiu pentru cinstea ce se revărsa asupra arbei.

Amator !....

CARIERA LUI PERRY

Dar Perry ?

Situația lui este și mai interesantă.

Intors dintr'un voiaj de opt luni, care l-a purtat prin Africa de Sud, cele două Americi, India și Australia, s'a «retras» la moșia unui bogătaș englez unde timp de două luni s'a «pregătit» pentru Wimbledon și Cupa Davis.

Intre timp a făcuf câteva declarații senzaționale.

— «Mă gândesc serios la viitor. La toamnă voi intra la un agent de bursă».

Era în formă proastă, pe vremea aceea.

Căci după ce i s'a atribuit titlul de «primul jucător din lume» a semnat pentru un nou voiaj «circular».

Asta evident, plătit cu... avans din leafă !

REȚETE!...

O altă întrebare devine legitimă : de unde sumele cari să permită asemenea angajamente ?

Să furnizăm câteva cifre :

Anul trecut, Federația franceză a publicat în ziare *trei milioane de franci francezi rețete în cele trei zile ale «challenge-round»-ului Cupei Davis, dintre Anglia și Franța.*

Un milion de franci pe zi ! Modest, nu ?

Anul acesta, la Wimbledon, în cursul campionatelor internaționale ale Angliei, s'a realizat 3200 de lire (1.600.000 lei) într'o singură zi și peste șapte milioane lei rețetă totală.

Pe coasta de Azur, aceleași rezultate fericite. In plus, sprijinul dat de marile hoteluri, marile restaurante, cazinouri, etc., «amatorii» de tennis și vilegiatură exercitând o mare atracție asupra vizitatorilor.

Și, peste tot unde au loc concursuri de tennis, situația e aceiași.

ȘI TENNISUL PRODUCE...

Dar, dacă vreți o ultimă dovadă, iată o declarație — ne surprinde lipsa de colegialitate pe care o denotă — a lui re-l întreba dacă e mulțumit de noua Glandhill, făcută unui ziarist englez, ca lui situație (tocmai trecuse la profesionism, în trupa lui Tilden) :

— «Nu știu dacă am făcut bine. Am pierdut o grămadă de avantagii și multe satisfacții. Cât despre bani, nu aș putea afirma că realizez câștiguri mai mari acum».

Ce au de răspuns Perry, Cranford, Lott et compania ?

Că tennisul produce și el.

Produce bine.

Atât.

G. T.

La Zagreb, la marathon...

Țara noastră e o țară eminamente agricolă. Avem belșug de grâu, porumb, cartofi, etc. etc.

Nu avem însă atleți.

Dar pentrucă solul nostru, binecuvântat de Dumnezeu, e roditor, răsar ca din pământ și atleții.

Fără ploaie și fără soare, răsar totuș la timp. Răsar atunci când e vorba de vreo reuniune atletică în străinătate, bineînțeles cu vagoane speciale, cu banchete sardanapalice și, eventual, cu premii.

Duminecă la Zagreb au loc Jocurile atletice Interbalcanice. Ca de obiceiu, au răsărit atleții.

S'a ales, s'a cules, s'a triat, și însfârșit, s'a selecționat.

Pentru proba marathonului, a fost ales să ne reprezinte la Zagreb un domn de profesie membru la Stadiul Român și profesor în orele libere.

Cum s'a ajuns la selecționarea lui? Cine i-a descoperit calități de marathonist? Mister.

Totuș, în plin mister, s'a strecurat o rază de lumină, care explică în parte această inexplicabilă alegere.

Cică la ultimele patruzeci și patru de reuniuni atletice, venerabilul nostru dascăl ar fi concurat la fiecare din ele, cu câte o gâfâială pe 400 metri. La Federația Română de atletism, adunându-se toate distanțele parcurse de atletul-pedagog, a rezultat cifra de circa patruzeci și doi de kilometri, dar cu o medie excepțională. Selecționeurii au găsit că media aceasta compensează faptul că cei patruzeci de kilometri au fost alergați în parte, și distinsul alergător a fost uns reprezentant al nostru la Zagreb.

Dar marathonul are 42 km. 195 m. și calculul s'a făcut pe 42 km.

Pentru această fracție, domnul profesor a garantat pe cuvânt de onoare să parcurgă primii 195 m. într'un timp record.

C. D.

Battalino învingător

NEW-YORK, 22. — Battling Battalino, fost campion mondial la categoria pană din 1929 până în 1932, și-a făcut o reintrare victorioasă.

Reîntors dintr'un turneu în America de sud, Battalino a învins la puncte pe Jackie Davis.

Matchul s'a disputat la Hartford.

Soya învins la Roma

Vechea cunoștință a ringurilor noastre, negrul *Henry Soya* a fost învins la puncte, la Roma de *Bianchini*.

In aceiaș seară *Mortaie* a învins la puncte pe Spoldi.

Echipa de atletism a României pleacă astăzi la Zagreb

Astă seară, cu acceleratul de 19.30 va pleca din Gara de Nord îndreptându-se spre Zagreb, echipa națională care va reprezenta România la cea de a V-a olimpiadă Balcanică.

Din capitală vor pleca următorii atleți:

Th. Popovici, I. Comănescu, G. Sterian, I. Iordache, I. Manea, I. Crăciun, I. Virgil (București.)

Ionescu Crum, Schmidt, I. Gall (Brașov).

I. Soos (Tg. Săcuesc).

La Timișoara urmează să completeze teamul național, următorii atleți:

A. Kovacs (Cluj).

G. Puhala (Timișoara).

F. Nemeș (Careii Mari).

P. Havaleț (Arad).

A. Marian (Alba Iulia).

Atletul L. Biro va pleca în cursul săptămânii viitoare.

Echipa României de atletism va pleca însoțită de d-nii: Neagu Boerescu, d. dr. E. Bellu președintele Ligii Banat și A. König, membru în comisia technică.

După circuit

Sancțiuni severe, sau când nimerești cu oiștea...

Federația ciclistă se întrece cu gluma

Primul circuit ciclist al României, deși a devenit fapt consumat de mai bine de 10 zile, continuă să furnizeze un bogat material de comentarii.

După ce organizatorii au făcut ceiace au făcut, federalii, complicii lor, au completat în mod caraghios faptele de tristă memorie despre cari ne-am ocupat la vreme.

Au fost timpuri mai grele pentru ciclism dar oficialii, mai puțin numeroși și mai puțin împăunați și îngâmfați ca cei de azi, au reușit să mențină, ba chiar să ridice nivelul sportului și au făcut acest lucru de multe ori fără să iasă din massa anonimilor.

Astăzi situația este cu totul alta. După ce că oficialii au greșit așa cum se știe, vin în chip de judecători, aplică sancțiuni, desființează cluburi, suspendă, descalifică.

Nu s'a reproșat nimănui pentru atitudinea, de multe ori sălbatecă, a celor cari au condus alergarea de tristă memorie dar, s'au împărțit alergătorilor munciți și înfometați, sancțiuni cu nemiluita.

EXCLUDEREA D-LUI ARABOLU

Primul om contra căruia s'a deslănțuit furia Federației a fost d. Nicolae Arabolu, președintele secțiunii de ciclism a C. F. R.-ului, care a fost exclus din cadrele forului, pentru vina de a-și fi retras alergătorii din cursă.

După noi, d. Arabolu este un om fericit. A reușit în sfârșit să scape de șleahta acelora pentru cari a luptat ani dearândul.

SUSPENDAREA CLUBULUI CFR

Secțiunea de ciclism a clubului CFR a fost suspendată, până la înlocuirea actualului conducător, dându-se deslegare tuturor alergătorilor până la reintegrarea secțiunii.

Admirabili gospodari d-nii dela Federația română de ciclism. Au găsit în sfârșit modalitatea de a desmembra și gruparea care rezistase în mod onorabil diverselor tentative de racolaj. Secțiunea de specialitate a clubului CFR, era singura care se putea mândri cu o formație redutabilă. Prin hotărîrea Federației ea rămâne expusă situației jalnice pe care aceiași conducători au pregătit-o celorlalte grupări.

Și toată această chestiune, pentru motivul că d. Arabolu nu a vrut să fie complicele potlogarilor cari au transformat o probă chemată să umple un gol, într'o porcărie fără pereche.

NITESCU, SAFANOV ȘI GIORDANI SUSPENDAȚI

Federația a mai suspendat pe Corneliu Nițescu, pe timp de un an, pentru fraude, pe Ștefan Safanov, pe trei luni, pentru retragere nemotivată din «Turul României» și pe Carlo Giordani, pe timp nelimitat și pentru motive pe cari Federația le trece sub tăcere.

Nițescu este acuzat că, în etapa doua, înainte de intrarea în Brăila, a refăcut terenul pierdut din cauza unei pane, fiind remorcat de un automobil.

Dacă acesta este adevărul, Nițescu ar fi trebuit descalificat și aceasta imediat după consumarea etapei. Nu trebuia deci să i se permită plecarea în etapa următoare, pe care a câștigat-o, spre a i se găsi apoi nod în papură, după ce a abandonat. Organizatorii și complicii lor au mers însă cu două avantaje și dacă Nițescu nu ar fi abandonat, nu ar fi fost nici descalificat, nici suspendat și nici nu i se cerea restituirea premiilor câștigate, pentru motivul că rămânerea lui în cursă ar fi mărit numărul celor aduși cu arcanul la București.

Sancțiunea aplicată lui Safanov este și mai caraghioasă. S'a retras din «Turul României» și ca atare trebue suspendat. Ca și când Safanov s'a obligat prin contract să parcurgă întregul traseu și nu s'a ținut de condiții. Cu alte cuvinte,

(Continuare în pag. II-a)

SIC TRANSIT...

Pe plajă: asul sportiv... ...și vedeta de cinema